

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 23 marca 1953 r.

Nr 17

TREŚĆ:

Poz.:

DEKRETY:

- 68 — z dnia 4 marca 1953 r. o wzmożeniu ochrony własności społecznej 109
69 — z dnia 4 marca 1953 r. o ochronie własności społecznej przed drobnymi kradzieżami 110

68

DEKRET

z dnia 4 marca 1953 r.

o wzmożeniu ochrony własności społecznej.

Własność społeczna jest podstawą ustroju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Polska Rzeczpospolita Ludowa otacza własność społeczną szczególną troską i opieką oraz zapewnia jej szczególną ochronę.

Każdy obywatel Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej obowiązany jest strzec własności społecznej i umacniać ją jako niewzruszoną podstawę rozwoju Państwa, źródło bogactwa i siły Ojczyzny. Wszelkie zamachy na własność społeczną winny być surowo karane.

W celu wzmożenia ochrony własności społecznej stanowi się, co następuje:

Art. 1. § 1. Kto kradnie, przywłaszcza sobie, wyłudza lub w jakikolwiek inny sposób zagarnia mienie społeczne,

podlega karze więzienia od roku do lat 5.

§ 2. Kto dopuszcza się przestępstwa określonego w § 1 będąc już skazanym za zagarnięcie mienia społecznego,

podlega karze więzienia od lat 2 do lat 10.

§ 3. Kto zagarnia mienie społeczne,

- a) nad którym sprawuje zarząd albo za którego ochronę, przechowanie lub zabezpieczenie jest odpowiedzialny z tytułu zajmowanego stanowiska albo sprawowanych funkcji,
- b) działając w zorganizowanej grupie przestępczej,
- c) dokonując kradzieży z włamaniem,

podlega karze więzienia od lat 2 do lat 10.

§ 4. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1, 2 lub 3 wyrządził wielką szkodę interesom gospodarczym lub obronnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 5 lub karze więzienia dożywotniego. Sąd może ponadto orzec przepadek mienia sprawcy w całości lub części.

Art. 2. § 1. Kto zagarnia mienie społeczne używając przemocy lub groźby, to jest dopuszcza się rabunku,

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 3.

§ 2. Jeżeli sprawca dopuszcza się rabunku używając broni lub innego niebezpiecznego narzędzia albo w inny sposób zagrażając życiu lub zdrowiu ludzkiemu,

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 5 lub karze więzienia dożywotniego albo karze śmierci. Sąd może ponadto orzec przepadek mienia sprawcy w całości lub części.

Art. 3. § 1. Kto nabywa lub w jakimkolwiek celu przyjmuje mienie społeczne wiedząc, że zostało skradzione lub w inny sposób zagarnięte, albo pomaga do jego zbycia lub ukrycia,

podlega karze więzienia od roku do lat 5 i karze grzywny.

§ 2. Jeżeli sprawca uczynił sobie z popełniania przestępstwa określonego w § 1 stałe źródło dochodu albo jeżeli dopuszcza się tego przestępstwa w stosunku do mienia społecznego o znacznej wartości,

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 5 i karze grzywny.

Art. 4. W sprawach o przestępstwa określone w niniejszym dekrete stosowanie tymczasowego aresztu jest obowiązkowe.

Art. 5. W sprawach o przestępstwa określone w niniejszym dekrete nie stosuje się warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Art. 6. Przepisów art. 1 nie stosuje się w sprawach o drobne kradzieże mienia społecznego.

Art. 7. Wykonanie dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości i Prokuratorowi Generalnemu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Art. 8. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*

Sekretarz Rady Państwa: *M. Rybicki*

69

DEKRET

z dnia 4 marca 1953 r.

o ochronie własności społecznej przed drobnymi kradzieżami.

Własność społeczna w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej powinna być otoczona szczególną troską i opieką Państwa i obywateli. Każde naruszenie własności społecznej, jej całości i nietykalności, choćby najdrobniejsze, winno być surowo karane i spotkać się z moralnym potępieniem ze strony społeczeństwa.

W celu wzmocnienia ochrony własności społecznej przed drobnymi kradzieżami stanowi się, co następuje:

Art. 1. § 1. Kto w uspołecznionym zakładzie pracy lub innym miejscu dopuszcza się drobnej kradzieży mienia społecznego,

podlega karze więzienia od 6 miesięcy do roku.

§ 2. Kto dopuszcza się przestępstwa określonego w § 1, będąc już skazanym za drobną kradzież lub za jakiegokolwiek inne zagarnięcie mienia społecznego,

podlega karze więzienia od roku do lat 2.

Art. 2. Kto będąc z tytułu zajmowanego stanowiska lub sprawowanych funkcji odpowiedzialny za ochronę, przechowanie lub zabezpieczenie mienia społecznego dopuszcza się drobnej kradzieży tego mienia,

podlega karze więzienia od roku do lat 2.

Art. 3. Drobna kradzież mienia społecznego jest kradzież mienia o wartości nie przekraczającej 300 zł.

Art. 4. Przepisów art. 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli czyn zagrożony jest karą surowszą.

Art. 5. Sąd powinien rozpoznać sprawę o drobną kradzież mienia społecznego najpóźniej do 14 dni od dnia wniesienia aktu oskarżenia.

Art. 6. W sprawach o drobne kradzieże mienia społecznego nie stosuje się warunkowego zawieszenia wykonania kary, chyba że sąd ze względu na szczególnie wyjątkowe i uzasadnione okoliczności danego przypadku uzna zawieszenie wykonania kary za celowe.

Art. 7. Wykonanie dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości i Prokuratorowi Generalnemu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Art. 8. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*

Sekretarz Rady Państwa: *M. Rybicki*

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw U. R. M. (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w Administracji Wydawnictw U. R. M., Warszawa, Bracka 20a, w punktach sprzedaży: w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-ekonomiczna, pl. 3 Krzyży 12, kiosk „Domu Książki” w gmachu Sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127, w Łodzi przy ul. Nowotki 21 (Hipoteka), w kasach Sądów Wojewódzkich w Białymstoku, Kielcach, Koszalinie, Rzeszowie, Stalinoogrodzie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych: w Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Opolu, Ostrowiu Wlkp., Poznaniu, Przemysłu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przemieście 46/48
Administracja: Administracja Wydawnictw U. R. M., Warszawa, ul. Bracka 20a.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tanka 3.